

කුමාරා වෙළඳප්

කුමාරා සේල්ජන්

මා හුදකලාවට ප්‍රීය කරමි. එය තුළ ඇති
මිහිරියාව නිදහස හා ගුප්තබව සියල්ල එකසේ
මට රසවිදිය හැක.. කාලයක් තිස්සේම එය
අත්විද ඇති නිසා හුදකලාව මගේ ජීවිතයම වී
ඇත.. මා ගැන ඔබට කීමට ඇත්තේ නම් සරල
කරුණු කිහිපයක් පමණි..

මා කැලුම් රණහංස වෙමි.. රණහංස
පරමිපරාව ගැන ඔබ අසා ඇතැයි සිතම්.. වත්මන්
රජයේ ප්‍රබල අමාත්‍යවරයකු වන නරේන්දු
රණහංස මගේ බාහ්පාය.. කුඩා කළ සිටම
සැපවත් ජීවිතයක් ගත කළ මා දැන් ඉන් මිදි
නිදහස සොයා මගේම ගමනක් ආරම්භ කර
දැනට වසර කිහිපයකි.. මා මුහුන දුන් මේ සිදුවීම
ඔබ හට පැවසීම යුත්ති සහගත යැයි සිතම්
මන්දියත්, ඔබේ සිතේ ත් මෙවැනි අදහසක්
දැනටමත් තිබෙන්නට ප්‍රාග්‍රහණ නිසාය .

මා දිනක් ගේස් බුක් හි සැරිසරනා දිනක
අහම්බයෙන් හොල්මන් සම්බන්ධ ගෘහපයක තිබේ
ලංකාවේ ඇති අද්‍යුත ස්තාන පිළිබඳ ලිඛියක්
දුටුවෙමි.. එහි තිබූ ස්ථාන කිහිපයක් අතුරින්
පැරණි වලට්ටක් මගේ සිතට කදින්ම කා
වැදුණෝය.. ඇත කදු මුදුනක පිහිටා තිබූ වලට්ට
එම ලිඛියේ හඳුන්වා තිබුණෝ " සිරිකන්ද වලට්ට"
නමිනි.. ලංකාවේ හම්කරුවකු නොමැති බව හා

වලවිටේ කාමර 100 අධික සංඛ්‍යාවක් ඇති බවත් එහි ගුප්ත දේවල් සිදුවන බව දැව්තමානයේ එම වලවිට විදේශීකයකු හිමිකාරීත්වය දරන බවත් වැඩි දුරටත් ගේස්බුක් ලිපියේ සඳහන් විය..

එය කියවා අවසන් කළ ද මගේ මතකයෙන් වලවිට ඇතට නොගියේය ..රුත්‍රී කිහිපයකදීම මා සිරිකන්ද වලවිට සිහිනෙන් දිවිමි. සිතේ තිබු ආසාව නිසාම මා එය සොයා යෑමට තීරනය කළේමි..නුවර එළියේ වෙසෙනා මගේ මිත්‍රයන් ගෙන් විස්තර අසා බැලුවද ලිපියේ තිබු තොරතුරු වලට අමතර දෙයක් දැනගැනීමට මා අපොහොසත් වූයේ සිත තුළ වූ කුතුහලය තවත් ඉහළ නැගෙද්දීය..

අවසානයේ මීට සුදුසුම ප්‍රද්‍රේශලයා මට සිහියට නැගිය..එ් මගේ බාහ්පාය..අැමතුමක් ගෙන මගේ සිතැගි ඔහු හා ප්‍රකාශ කළ මොහොතේදී ඔහු කියා සිටියේ සති 2 කාලයක් ඔහුට ලබා දෙන ලෙසය...දේශපාලනය කටයුතු නිසා රටේ, ලෝකේ ඔනැම තැනක ඔහුට සම්බන්ධතා තිබුණි... සති 2 කාලය අපහසුවෙන් ගෙවා දැමු මා බාහ්පා බැහැදැකීම පිණිස ගියෙමි..

ඉතින් ප්‍රතා...එහෙනම් බාහ්පා ව මතක් වූනා එහෙනම්..

බාජ්පාට මට අමතක වෙලා නැ..ඒන් මට මගේ
නිදහස වටිනවා බාජ්පේ

දේශපාලන කටයුතු වලට මා සම්බන්ධ
කරගැනීමට බාජ්පාගේ අදහසක් තිබුනත් මගේ
දිදාසීන බව නිසා ඔහු එම අදහස සිතෙන් අත්
හැර ගෙන තිබිණා..

ප්‍රතා කියපු වලට ගැන මං තොයලා
බැලුවා..එක අයිති දැන් ජර්මනියේ ඉන්න
සුද්ධේක්ට..දාගෙන් අවසරයක් නැතිව ඔය
වලට්ටේ පස් පාගනවා නම් බොරු ප්‍රතා...ඔහු
සිනාසේමින් කිය..

"බාජ්පට බැරිද මුකුත් කරලා දෙන්න'.. මම එසේ
අැසුවේ බාජ්පාගේ කෙරුමිකාරකම් ද දන්නා
නිසාය

හා..හා..මං ජර්මනියේ ඉන්න අපේ තානාපති
තුමාට කියලා ඒ සුද්ධව කන්ටැක්
කරගත්තා..මයාට වලට බලන්න යන්න අවසර
තියෙන ලියමකුත් ගෙන්න ගත්තා..ආ මෙන්න
ලියම..

හදුනීම් සතුවින් එය බාරගත් මා බාජ්පාට වැද
ආපසු ආවෙමි.. ඉතින් දැන් ඇත්තේ වලට්ට
බලන්න යාමටයි.. ලහි ලහියේම ඇදුම් විකක්
ලැස්ති කරගත් මා වාහනයට ගොඩවීම්.
අවසර පත ගෙන බැඳු විට එහි කවරයේ
MR.. ජේම්ස් අප්පූහාම් ලෙස ඉංග්‍රීසියෙන් නම
ලියා තුබු අතර කවරය මුදා තබා තිශ්‍රුණී..

භාන්දරින්ම සිටවුනේ මධ්‍යහනය වන විට
වලට්ට වෙත යැමේ අදිටනිනි.. මිදුම් තත්වයත්, මා
මාර්ගයේ නොදැන සිටීමත් ගමනේ වේගය
බාහෝ අඩාල විය.. මග දෙපස උන් අයගෙන්
විස්තර ඇසුවත් ඉන් එකකට එකක් පරස්පර විම
මා පුදුමයට පත්විය.. සටස් වන විට අක්කර සිය
ගණනක වලට් පරිග්‍රයට සමීප වීමට මට
හැකිවිය..

වලට්ට ගේටුව ඉරිපසදී වාහනයෙන් බැස මා
මොහොතක් ඒ දැවැන්ත මාලිගය වෙත දැස්
දැල්වා බලා සිටින්නට ඇති... විසල් වලට්ටක්
දැකගැනීමට බලාපොරොත්තු ව සිටියත්
මෙතරම් විසාල වලට්ටක්...

මහත්තයා කවුද?? ගොරහැඩි හඩක් ඇසේද්දී
මගේ සිතැලි බිඳී ගියේය...

මිමිමි..මං කැලුම්..මේ ජේමිස් වෙන්නැති නේද??

මං ජේමිස් තමයි..ඒත් ඔහේ කොහොමැයි මගේ
නම දැන්නේ?? ඔහු එසේ ඇසුවේ මා දෙස යට සිට
උබටත් උඩ සිට යටටත් සිරුර විනිවිද යන
බැල්මක් ද සමඟිනි..

කතා බහෙන් තොරවම මා අවසර පත ඔහුට දික්
කලෙම්..එහි මුදාව දුටු වහාම කැසභට ගැසී තිබු
සරම ද ඔහු අතින් දිග හැරුණි..

ක්ෂණිකව ලිපිය විවෘත කර බලා කියවු ඔහු
තනිවම සිනා සේමින් දැවැන්ත ගේටුව විවර
කළේය..

අපේ සුදු මහත්තැන් ගෙන් අවසර තියේ නම්
යිනෑම අයෙක්ට මං ගේටුව අරිනවා..

ජේමිස්ට ඉංග්‍රීසි පුළුවන්ද? මා එසේ ඇසුවේ
ලිපිය ලියා තිබෙන්නට ඇත්තේ ඉංග්‍රීසියෙන් යැයි
මට හැඟී ගිය නිසාය..

පුළුවනි..අපේ පරමිතරාවම මේ වලට්ට
බැලමෙහෙකම් කළේ..සුදු මහත්තයාලා නිසා
ඉංග්‍රීසි විකකුත් මට පුළුවන්..

වාහනය වලට්ටේ ජෝර්ජේවේ නැවතු පසු මා

ප්‍රධාන ද්වාරය අසලට ගියේය..

යතුරු කැරුල්ල ද රැගෙන ජේම්ස් මා පිටුපස විය..

මහත්තයේ..මේ වලට්ට මොන වගේ තැනැක්ද කියන්න මහත්මයා දන්නවා ඇතිනේ..මුළු රටේම ත් එක පුරසිද්ධයි නොවැ..මහත්තයාගේ සීවිතේට ආන්තරවක් වුණුත් ඔහේගේ මීනිය භායාගන්නත් මේ වංකගිරියේ ඇතුළේ මාසයක් වත් යයි..මහත්තයාගේ තරුණා හිතේ හයිය පරික්සා කොරලා බලන්න සුදුසු තැනක් නෙමෙයි මේක..

ජේම්ස් ගේ බරුරුමේ වදන් හමුවේ හිතට යම් බියක් ගෙන ආවත් එය මුහුණාන් පෙන්වීමට තරම් මා බියගුල්ලකු නොවිය..

ඇය ජේම්ස් මාමා වලට්ටේ භාල්මන් අවතාර දැකලා තියෙනවා ද??

ර්ට හඩි නගා සිනා සුන් ජේම්ස් 'අහි යං මහත්තයේ ඇතුලට'

ද්වාරය විවෘත කරමින් ජේම්ස් ඇතුළුවෙන් මට හිසින් සන් කරමිනි..අහි ඇතුළුවෙන් ප්‍රධාන සාලයට බව මට තේරුම් ගත හැකිවිය..සාලය පුරාම ලිබු, ඇත් දළ, පෙෂරාණික විසිතුරු කැටයම් වලින් සීරි තිබිණි....

ර්ත්ත් වඩා මා නොසන්සුන් කළේ වලටිව
අැතුලත වූ සීතලයි..සම ඉරාගෙන ඇට මිදුල
වලට කාවැදුණු සීතලක් මා වෙලාගෙන තිබිණි....

මහත්තයට සතියක් නවාතැන් දෙන්න කියලයි
මහත්තයා ලියලා තිබිබේ..මට ප්‍රුදුවන් හැටියට
මං මහත්තයාට සත්කාර කරන්නමි..හැබැයි
සතියක් තියා ද්‍රව්‍ය දෙකක් වත් මහත්තයා ඉදිද
කියලා නම් මට හැකයි ඕම්....

මං ගොල්මන් කියලා දෙයක් ගැන වැඩි
විශ්වාසයක් නෑ මාමේ..ඒන්ත් තේරුම් ගන්න බැරි
දේවල් මේ ලොක් තියෙනවා කියලා නම් මං
විශ්වාස කරනවා..

මා ගමන් මල්ලද ජේම්ස් පසුපස ගියෙම් ..

මහත්මයාට දෙන්න ප්‍රුදුවන් මේ කාමරේ
තමයි...ආප්‍ර වැඩක් පරිස්සමෙන් කරන් යන්න
බලන්න..මං රීට කන්න මොනාහරි හදා
එන්නමි..

මහු ගිය පසු දොර එස්ම තිබියදී මා කාමරයේ
තිබු විශාල ඇදේ වාඩි වුනෙමි..දකුණු පසට
වන්නට තිබු කළුවර කණ්නාඩි
මේසයත්,එහායින් වන්නට තිබු කට්ටිවිය හා
අල්මාරිය ඇරෙන්නට වෙනත් යමක් කාමරයේ
තිබුණ් නැත...

මෙක් සතියක් ඉදගෙන නම් කරන්න අහවල්
 දෙයක් නැ වගේ..පේමිස් ගෙන් මොනාහරි
 විස්තරයක් අහගෙන වලට තොඳ හැටි
 බලාගෙන යන්න තමා තියෙන්නේ..ඒසේ සිතමින්
 මා ජ්‍යෙන්ලය විටර කලේ අවට පරිසරය
 දැකිමටයි..නමුත් රාත්‍රිය උදා වී තිබු නිසා කණුදුර
 මිස අන්දෙයක් දැකිය නොහැකි විය .

යාබදු නාන කාමරයට තුවායක් ගෙන ගිය මට
 වතුරේ සිතල දැනෙනේ අයිස් කැට ගොඩකට
 සිරුර යට තුවාක් මෙනි..ඒහෙන් මෙහෙන් ඇග
 සේදා ගත් මා කාමරයට එන විට...

මගේ ඇදුම් බැඟ් එක.....එය විවෘත කර කුවුරුන්
 හෝ ඇද බලා තිබුණා..කිසිම දෙයක් අඩු නොවු
 අතර සෑම දෙයක්ම විසිර දමා තිබුණා..

පේමිස්...පේමිස් මාලේ...

මා ඔහු සොයා යන්නට යද්දී දොර අසලින්
 ගබ්දියක් නැගෙන්නට විය...

පේමිස් ..පේමිස් මාමේ...!!!!

ඒවිටම විවෘත ව තිබු දොරෙන් පේමිස් මතු වුයේ.."මොකද මහත්තයෝ කැගහන්නේ?? යැයි අභාගෙනය..

මාමේ බලන්නකෝ..මං නාන්න ගිය ඩිංගට කටුදේ බැඟ් එක ඇදලනේ..ඡක්කොම බඩු එලියේ..

මුකුත් අඩු නෑ නෙද??

පේන විදිහට නම් මුකුත් අඩු නෑ..සි කිවද මගේ සිතේ ඇතිවී තිබුනේ කුකුසකි...මේ තරම් ඉක්මණාන් ගබිදායක් හෝ නොනැගෙන සේ බැඟය ඇද්දේ කටුරුන්ද??

" මේ වලට්ටෙ ඉන්නවා නම් ඕවට භුරු වෙන්න වෙසි මහත්තැන්ට..හා හා...මේ වික කාලා තේ වතුර විකක් බේලා හිටියා නම්....

පේමිස් රිගෙන ආ..විස්කේතු දිසිය හා කෙසේල් ඇවිරිය කණ්නාඩි මෙසය තැබු ඔහු පිටව ගියේ මා විවෘත කළ ජ්‍යෙෂ්ඨය ද වසමිනි...

නැවත මා දෙසට පැමිණ ඔහු
"මහත්මයාගේ රිකැමු??

ආයේ වෙන මුකුත් ඔනි නෑ මාමේ..මේ හොඳටම ඇති..කෙසේල් ගෙධියක් කට්ට ඔබාගනිමින් මම කිය..

ආ...ඒහෙනම් දැන් නිදාගත්ත..මොන සද්ධ බද්ධ
ඇතුනත් මේ දොර ඇරං එලියට බහිනවා නෙමේ
මි..මං උදේශ ඇවිත් කුද්දන්නම්...එතකම්ම
නිදාගත්තොත් තමා නොද..පේමිස් පැවතුවේ
ආයාවක ස්වරූපයෙනි..

කාඩ් අවසන්වූ පසු ජ්‍යෙගම දුරකථනය
ආරෝපණය වීමට දමා ඇදෙහි
ඇලවුනෙම්...හෙට වලවිට ප්‍රරාම ජේමිස් එක්ක
ඇවිදිලා බලන්න ඔනි..පොටෝස් විකකුත් ගත්තා
නම් හරි..ප්‍රරාම දැඟකයකට අධික කාලයක් වලවිට
වසා දමා තිබුනද සාලය,පැසේෂය මේ කාමරය
හොඳුන් නඩත්තු කර තිබීම මට ප්‍රදුමයට
කරුණාක් විය...

ජේමිස් ..මේ හැම දේම තනියම කරන්නේ
කොහොමද?? ඇත්තටම මේ වලවිවේ හොල්මන්
ඉන්නවා නම් මේ මනුස්සයා උන් එක්ක
කොහොමද ඉන්නේ...ආදී දහසක් දේ ඔලුවට
ආවත් කෙමෙන් කෙමෙන් නිදි දෙවි දුව මා වෙලා
ගත්තේය..

රාත්‍රිය ප්‍රරාම නොද නින්දක් ලද මා පිබිදුණේ
අලුයම 6 ට පමණාය...මා සිටින තැන එක්වරම
මට නිශ්චය කරගත නොහැකි විය..පෙරදා
දිදැසන විට මාගේ ගෙදරින් පිටවු තැන සිට ර්යේ
රාත්‍රියේ නින්දට යන තෙක් සිදුවූ දේවල් මට මැවි
පෙනෙන්න්ට විය..

අද නම් මේක් බලන්න තියෙන වික ඔක්කොම බලාගන්න ඔහි....ඡනේලය විවෘත කරමින් මා සිතුවෙමි...ඒවාම ඡනේලය අසලින් කටුදෝ ඉවතට යන හඩක් මට ගුවනාය විය..ක්ෂණිකව මා පිටත බැඳී නමුත් ඒ වන විට කිසිදු ප්‍රාණීයකු මා දෙනෙතට පෙනෙන්නට නොවිය...

කාමරයේ දෙරට තට්ටු කරනා ගබ්දයක් ඇසි

ආ..පේමිස් මාමා...ගුඩි මෝර්තින්...

දෙර අරින්න අගුලට අත තබනවාත් සමගම ගැහැනු ලමයකුගේ කොදුරන හඩක් මට ඇසිනි ..

ඇ..මේක් කෙල්ලෙකුත් ඉන්නවාද?? පේමිස් කිවිවේ වත් නෑනේ..දෙර ඇරලා බලනවද?? නැද්ද..පේමිස් කතා කරන කම් එලියට එන්න එහා කියලා කිවිවේ නමි..

වෙන දෙයක් උනාවේ තොල්ම් බලන්න නේ මාත් ආවේ..

මා දෙර විවෘත කරනවාත් සමගම තරුණියක් කොරිඩ්ව දිගේ ඇතින් යනු දුටුවෙමි....

රතු පැහැදිග ගවුමක් ඇද සිටි ඇ පැහැජත් සමක් ඇත්තියක විය..කොණ්ඩය කඩා හැලුණා අතර කෝරිඩ්ව දිගේම ගොස් ඇ අදුරේ අතුරැදින් වූවාය..

පසුහස වැටුනු මා ද ඇගේ අධිපාරේම ඉදිරියට
හියෙම..කොර්ඩ්වේ තිබූ අදුර බියඡනක වූ
නමුත් කුතුහලය බිය පලවා හැරියේය.දෙපස
කාමර සියල්ල ඉඩි යතුරු දමා තිහුණා.
මා ආපසු හැරුනා පමණා..කාමරයක යමක්
බිඳියන ගබිදියක් දේංකාර දුනි...

එක් කාමරයක දෙරගුලු දමා නැති බව මද
අදුරේම පෙනුනු නිසා කාමරයට ඇතුළුවීමට මම
සිතුවෙමි.

ක්..රස්....දොර සෑහෙන තද වුවත් කිහිපවිටක්
තදින් තල්ල කල පසු දොර විවෘත වුනේ තද
ආලෝකයක් මගේ දැස් නිලංකාර වෙද්දිය..

තත්පර කිහිපයකින් සියල්ල යථා තත්වයට
පත්වෙද්දී සම්පූර්ණ ව ආලෝකමත් වූ කාමරයක්
මා ඉදිරියේ විය..මා නිදාගත් කාමරයේ
සැකැස්මම මේ කාමරයේ විය..කාමරය සිසාරා
බැල්මක් හෙලී මා ගේ දැස් එක්වර විශ්වාස කල
නොහැකි දසුනක් දිවිය...

අර තරුණිය...මටි...අි ජ්‍යෙෂ්ඨයේන් පිටත
බලාගෙන සිටියේ මට පිටුපාය...කාමරයට
ඇතුළුවෙන මොහොතේ කිසිවකු කාමරයේ
නොසිට බව මට විශ්වාසය..නමුත් කෙලෙසක ඇ
මා ඉදිරියේ පාදුර්හුත වූවා නොවේද??

සැලෙනා කේස් කළඹ නිසා කිසිම ලෙසක ඇගේ
මුහුණා මට නොපෙනෙනි...මා ගරීරය මා
පාලනයෙන් මිදි නොපෙනෙන හස්තයකට නතුවේ
ඇතැයි මට හැගුණි...

මට...මා ඇයට කතා කළ යුතුයි..

පසුපසින් ගොස් ඇගේ උරහිස මත අත
තැබුවෙමි..බෙහෙවින් උනුසුම් ඇයගේ
සිරුරේ පහස මා අත්ලට ඉක්මණාන් සංවේදී
විය...

ඇ හිස හරවා බැලුවේ කඳ එම ඉරියවිවෙම
තිබියදීය..

ඇගේ මුහුණා කිසිදු මාංග කොටසක් නොවිය..දිරා
ගිය හිස්කබල, බිහිසුණා ඇස් කුහර මා හිතයට
පත් කළේය..

සැනින් මගේ මුවින් මරලතෝනියක් නැගෙන්නට
ඇත....:

මා කෙතරම් වෙලා සිහි විසයේ සිටියා දැයි
නොදැනීම්..

දැස් ඇර බලන විට මා සිටින්නේ එම කාමරයේම
බිව මට පසක් විය..කාමරය මුළුමතින්ම අදරේ
ගිලි තිබු අතර වහළයේ උල් කැට අතරින් සිහින්
හිරු රස්ස් ධාරුවක් කාමරයේ ඇදි ගොස් තිබුණි..

මකුද දැල්වලින් ගහණා වූ මෙය දැඩි ප්‍රස් ගල්කින් යුත්ත විය... නමුත් පෙර කාමරය ආලෝකමත් වී පිරිසිදුව තිබෙනු මාගේ දෑස් වලින් දුටු බව මට වශ්වාසය... එහෙත් දැන් තත්ත්වය වෙනස් ය.. කාමරයේ ඇති සලකුණා වලින් තේරුම් ගත ට තිබුනේ වසර ගණනකින් කිසිම මනුෂ්‍යයෙකු මේ කාමරයට ඇතුදු වී නැති බවය...

එක්වරම මාගේ උරහිස අයිස් කැටයක් තැබුවාක් මෙන් සිතලක් දැනුනෙන් මා හැරී බැලිය..

මේ යක්ෂණී ආයත්...

ඇ කාමරයේ උලුවස්ස හරහා සිටගෙන සිටයේ මට ඉන් පිට නොවිය හැකි වන ලෙසය.. මගේ ගැලවුම ඇත්තේ ඉක්මණාන්ම මින් පිට වුවොත් පමණක් බව මොලය මට දැනුම් දුන්නේය..

වේගවත්ව දොර දෙසින් ඉදිරියට පැනි මා ඇගේ සිරුර හරහා ගොස් කොරිඩ්වට ගොඩ විය..

දෙයියන්... දත් විලිස්සමින් ඇ පසුපස හඳු එන්නට වූයේ කන්ඩිහිරි වන ගබ්දයෙන් හු හඩ ද නගාගෙනය..

බිත්තිවල හැපෙමින්, බසු භාණ්ඩ පෙරලෙමින් පිටුපස නොබලාම මා මාගේ ගැලවුම සොයා දිව ගියෙමි...

පේමිස් පැවසු ලෙසම මෙය වංකාගිරියක්ම
විය..විනාඩි 20 අධික කාලයක් මා
යක්ෂණියගෙන් ගැලවීම පිණිස දිව්‍යවෝ..නමුත්
මා සිටින්නේ නැවතත් භෞල්මන් කාමරය
ඉදිරිපිට මය...

දැඩි ලෙස බියට පත්ව සිට මාගේ සිරැරින් දහඩිය
ගලා භැලෙන්නට විය. භද්‍රවත කොයි
මොහාතක ප්‍රපුරා යනු ඇතැයි මට දැනෙද්දී
බිත්තියකට හිට දී මම වාචිවුනෙමි...

හ්ම්ම්ම්ම්ම..හ්ම්ම්..මගේ ප්‍රශ්නාස ගබාදය මට ම
බයජ්නක භැංශිමක් විය.. නිදහස් අත් දැකීමක්
විද්‍යාමට මා තෝරාගෙන ඇත්තේ වැරදි තැනක් බව
මට වැටහෙන්නේ දැන් ය..

මහත්තයේ ..මහත්තයේ ....අශ්ථීන් කටහඩක්
අශ්සේන්නට වූයේ මා හට නැවතත් යම් දෙර්යය
ක් ලබා දෙමින් ය..

මහත්තයෝ ...මහත්තයෝ....

කටහඩ වලවිවේ බිත්ති වල නැගී දේංකාර දුන්නේ මා තවත් කුතුහලයෙන් ම්‍රිසපත් කරවමින්. වලවිවේ ඉදිරිපස ඔ දුවද්දී පිටුපසින් ගබිදය ඇසුණි..මා කුමන පැත්තකට දිවිවත් ඊට ප්‍රතිචිරුද්ධ දිගාවෙන් ගබිදය ඇසුණේ මගේ ගතෙහි සියලු ඉන්දියයන් දුර්වල කරවමිනි..

මා තවත් පැය කිහිපයක් මේ භූත වලවිවේ සිටියහොත් එක්කේ මා මියයාව...පේමිස් පැවසු ලෙසම මගේ මළමිනිය සොයා ගැනීමට බොහෝ කාලයක් ගතවේවි...මා සොයා එන්නෙකුට මාගේ දිරුගිය ඇටකටු වික බලාගන්න පුලුවන් වෙයි...එතකොට මගේ ආත්මය???.ඔව්..ඔව්..එශකත් මේ වලවිව ඇතුළේම සැරිසරාව්...මට කවදාවත් සැනසීමක් නැතිවේ..

මට මැරෙන්න බෑ...ඔව්..මැරෙන්න බෑ..මං මෙතැනින් පැනලා යන්න ඕනි..වාහනේ මදුලේ තියෙනවා නේ..එශක් යතුර ...මි..මි එශක අර කාමරේ නේ..

මගේ මනස සම්පූර්ණයෙන්ම අවුල් වී ඇති
 මොහොතක විකාර සිතුවිලි රැසක්ම මගේ
 ඔලුවට ගලාගෙන එන්නේ දියඇල්ලක් පහලට
 ගලනා විලාසයෙනි..දෙහා වලට නැවත පණාගත්
 මා කාමරය සොයා යන්නට වුයේ බිත්ති
 අතුරාමින්ය..නැවත යක්ෂණිය මුණාගැසීමේ
 ආසාවක් මට නැති වුණාත් ඒකීට මාව හමුබෙන්න
 ඕනෑම වුනොත්..

පේමිස්..පේමිස්.....!!!!!!

උම් කොහොද මිනිහේ??
 මට මෙතැනින් යන්න පාර කියපෘ..
 මා වියරුවෙන් කැඳුවෙමි...

හඩ දෝංකාර දී තත්පර ගණනාවක්ම මට ම
 ගුවණාය විය..
 තවත් විනාඩි කිහිපයක් ගතවෙද්දී වලට්ටේ
 පිටුපස කොටස් කාමරයක් ආලේකමත් වී
 තිබෙනු දුට මා ඒ දෙසට ඇදුනේ දෙකෙන් එකක්
 තෝරාගනු රිසියෙනි...

කාමරයේ මැද බාල්කයේ පේමිස් ගේ සිරුර
 එල්ලෙමින් තිබුණි...

මරණය සිදුවී පැය කිහිපයක් ගත වී ඇති බව
මට සිතුනත් ඊට වැඩි යමක් මගේ සිතිමට තරම්
ගක්තියක් මා සතු නොවිණා..මීනියේ දෙපා අසලම
දණුගසා ගත් මා බොහෝ වේලාවක් එම
ඉරියවෛම සිටින්නට ඇති ...

කොරිඩ්ව දිගේ කළුරුන් හෝ ඇවිද එන
ගබිදාය ඇසි මා නැවතත් බියපත් වුනෙම්...වලවිව
තුල සිටි එකම මිනිස් ප්‍රාණ දෙක මා හා ජේමිස්
පමණි..දැන් ජේමිස් මළවුන් අතරය...දැන් මේ
ඇසෙන අද්හුත හඩි කාගේද??

මේ අර යක්ෂණියද වත්ද??,,මා සිතු පරිදිම ඒ
ඇවිය..නමුත් මෙවර ඇගේ මුහුණා සමානය
තරුණියකගේ මෙන්විය..

ලුවස්සෙන් සෙමින් කාමරයට පැමිණා ඇ මා
සම්පයට පැමිණාය..

යයා බය ද??

සිහිනෙන් මෙන් ඇගේ කටහඳ ඇසුණෝය...

මට නෙමෙයි බය වෙන්න ඔනි..යය මැරිලා ඉන්න
එකාටයි යයා බය වෙන්න ඔනි..යය තමයි
සර්පයා"

අැගේ වදන් ඇසුණුද ඒවායේ කිසිම අර්ථයක්
මාගේ මතසට වටහා ගත නොහැකි විය...දැඩි
ලෙස මානසිකව මෙන්ම ගාරීරිකව මා පසුවුයේ
පහත් අධියකය..

බය නොවී අහගන්නවා මිනිහෝ...අවුරුදු ගානක්
මං මේ කතාව කියන්න මිනිහෝක් හොය හොය
හිටියේ...අදියි හම්බුන්...
අැගේ හඩි මෙවර හයෝකර විය..

මගේ නම අජ්සරා...අවුරුදු 30 විතර කළුන් මේ
කාමරේම ඔය විදිහටම මාව එල්ලා මරලා
දැමීමා...

කවු....ද??

වෛවිලන හඩින් මා විමසුවෙම්..

ගෞඩික් කියන කාලකන්නී පරදේශක්කාරයා
තමා...දාගේ සල්ලි වලට මං රැවුණා
මහත්තයෝ...අන්තිමේ මගේ කුසට දරුවෙක්
ආවම උග් පිළිගත්තේ නෑ උගේමයි කියලා..මට
කාත් කවුරුත් නෑ ..මං ගමට ගිහින් මේ හැමදේම
කියන්න හිටියේ ..ඒත් උයි මේ ජේමිසයි ඊට
ඉස්සර වුනා..මාව
බැලැලියක් වගේ මරලා දැමීමා...

ඔහේ ර්යේ එනවා මං බලාන උන්නේ..පේමිස් ට කලින් සතියේ ලියමක් ආවා..එක් තිබියේ වලට්ට බලන්න කොල්ලෙක් එවි...උ වත් කාටත් සැක නොහිතන විදිහට ඉවර කරලා වලට්ටේ තියෙන හොල්මන් හීතිය තවත් රට පුරුම ප්‍රසිද්ධ කරන්න. කියලා.

පේමිස් අද උදේ ඔහේව මරන්නයි හිටියේ..එත් කලින් මට පුලුවන් වුනා ඔහේව කාමරෙන් එලියට අරන් උගෙන් බේරගන්න...එ එක්කම අවුරුදු ගානක් බලා හිටිය ද්වස අද උදාවුනේ හා...හාඅ.....

ඇගේ වියරු සිනහ හඩ බිංගලාව දෙදෙරවන්නට සමත් එකක් වූයේ මට ඇගේ ගොදුරක් වන්නට සිදුවෙතැයි සීතිමත් සමගමය..

පේමිසා මගේ අතටම අහුවුනා..මං තමා උවත් මැරුවේ...මි..මි..නෑනෑ..උ මයි කණී අරං එල්ලුනේ. හහා!!!!

අර සුද්දා මට බයේ මුහුදු හතක් එහාට ගොහින් ඉන්නේ..උ කවදා හරි මෙහේ වලට්ට ආවෝත් එදාට උගාට වෙන්නෙත් මේ විකම තමා..

ඇ එසේ කිවේ බාල්කයේ පැද්දෙමින් තිබු පේමිස් ගේ මළසිරුර දිහා රවා බලමිනි....

මට..ට මෙහෙන් යන්න ඔනි...

නොදැනීම ඒ වදන් මුවින් කේදිරිල්ලක් සේ
පිටවුයේ මාගේ අවසාන බලාපොරොත්තුවද
ඒයම වූ බැවති...

ඔව්... උණව මෙහේ තියං මක්කොරන්ටැ....

මේ කොරිඩ්වේ දිගටම ගිහිං වමට හැරෙද්දී
මහේගේ බඩු වික ඇති.. ඒ වික අරං ඉස්සරහට
යද්දී ලොකු දොර දකින්න තියෙයි... දැන් පලයාම....

ඒ අවසරයෙන් දත්තා පත්‍රා ගා නැගිටි මා ඇ කියු
ලෙසම ගමන් බෑගයදී ගෙන ප්‍රධාන දොර විවෘත
කරගත්තේය...

මහත්තයෝ ... මහත්තයෝ ....

පේමිස් ගේ ගබාදය වලට්ට ප්‍රරා දේංකාර
දුන්නත් ආපසු හැරෙන්නට කිසිදු අදහසක් මා
තුළ නොවිය.

-----නිම-----